

forebygge mange af de D. der, som ofte med mere eller mindre Grund sætte angstelige Sjæle i Bevægelse. Naar jeg sagde, at Politimyndigheden burde skride ind i Anledning af Brud paa den offentlige Orden, selv om den ikke strax kan finde Forbryderen, vil jeg sige, at naar jeg fremhævede dette, at Politiet skulde være os behjælpelig dermed, altsaa som Grundlag for Nogen endnu stilles for Domstolene, maa man meget adskille mellem den Tilbøielighed, der ofte havest til at blande sig i meget uafsentlige Smaating, og at paa den anden Side aabnbare eller for at bruge det Udtryk flagrante Brud paa den offentlige Orden stadig foregaa, uden at Politiet skrider ind. Naar nu Paatale af en Forbrydelse skal ske offentligt, kan jeg vel være enig med Lovforslagets Forskifter om, hvorledes Anklagenmyndigheden ved de første Trin skal ordnes. Men jeg kan ikke undlade at fremhæve, at jeg vilde ønske, at et Dommerkollegium, hvori ogsaa Høiesteret havde sin Andel, var den Myndighed, fra hvilken hele Dommerordningen fandt Sted, saaledes at det ikke var Kongen eller Regjeringen, der udnævnte Anklagere og Dommere, men at det var dette Dommerkollegium, der sørge for paa rette Maade at skaffe de Anklagere tilstede, der skulde sørge for, at Paatale fandt Sted. I det Hele maa jeg gjentage den Bemærkning, jeg gjorde forleden Dag, idet jeg nemlig, uden at jeg vil drifte mig til at give Antydninger, vil sige, at jeg kunde ønske, at Forslaget indeholdt Bestemmelser om, hvorledes Dommermyndigheden kunde adstilles fuldstændigt fra Administrationen. Om Dommerne hedder det her i Loven, at de ikke kunne afsættes. Det er det Gnefte, som efter Grundlovens § 73 adskille Dommerne fra andre Embedsmænd. De kunne ikke afsættes, uden at de have naaet en vis Alder. Jeg vilde ønske, at Dommermagten i det Hele taget blev stillet saaledes, at den havde lige fra først af Indflydelse paa de unge Meeneister, som bestemte sig til at gaa den Vej. Jeg vil antyde som noget Nyttigt, at, naar dette saa var sket, Dommerne da ikke vilde deltage hverken i Administrationen eller i Repræsentationen, forat de kunde staa saa uafhængige som muligt, baade overfor Administrationen og overfor Repræsentationen. Jeg vil antage, at ved en Overgang kunde man begynde med Høiesteret, saaledes som den er, og give Høiesteret eller et Udvalg af Høiesteret en Adkomst til at faae beskikket de Dommere, der skulde virke ved de underordnede Retter, og at Ingen ialtfald kunde beskikkes, uden at Høiesteret eller dette Udvalg af Høiesteret stemte for, at Vedkommende skulde ansættes. Jeg vilde tage det saaledes, som det nu var, og der kunde jeg vel sige, at jeg yder en Anerkjendelse til Høiesteret, som den er for Eiden. Naar altsaa en saadan Fyldestgjørelse af Grundlovens Hoved-

paragraf havde fundet Sted, saa antog jeg, at man derefter kunde faae Domsmagten bragt i en selvstændig Stilling, og naar den var i en saadan, tror jeg ogsaa, at Befolkningens Tillid til den vilde være grundet for stedse. Naar jeg har sagt, at Dommerne, som der staa i Grundlovens § 73, ere bundne til Loven, saa maa jeg gjøre den Slutningsbemærkning med Hensyn til Rævnninger, at jeg ikke kunde finde det tilraadeligt, at Rævningerne bleve udnævnte dels af Administrationen og dels af Medlemmerne af Domsmagten, som der her er foreslaet. Et saadant Udvalg, en Mand udnævnt af Kongen, to udnævnte af Domsmagten og to igjennem de kommunale Myndigheder, vilde jeg finde at være mindre rigtigt, thi jeg vilde ikke tillade den sværgende Domsmagt paa dette Omraade at gribe ind. Jeg vilde finde det mere naturligt, at man fandt en anden Form, hvorunder man kunde fastsætte Marskitterne for de Rævnninger, der skulde bruges. For at gjøre et Resumé af de Hovedindvendinger, jeg har tilladt mig, vil jeg sige, at jeg ikke kan se rettere, end at det Forslag, der ligger for til en Omordning af Domsmagten, i det Hele ikke fyldestgjør Grundlovens Hovedbestemmelser, og selv om det fyldestgjorde dem, kan jeg ikke se, at den Ordning, der er foreskrevet, navnlig med Hensyn til Landsretterne, er saaledes, at den kan siges at være nødvendig efter den Udvikling, som vore Forhold hertilands have faaet. Selve Lovforslagets Bygning forekommer mig ogsaa at være fejltagtig, idet Ting, der ikke strengt taget høre sammen, ere blandede sammen i denne Lov. Derfor maa jeg ønske, at dette Forslag bliver prøvet paa det allernøiagtigste, og at man ikke skrider til at bringe det til Udførelse, førend det fra mange Sider er underkastet en Prøve, og det er blevet mere overensstemmende med, hvad vi kunne kræve som Fyldestgjørelse af Grundloven.

Formanden (Rrabe): Da Forhandlingerne vise sig ikke at kunne tilendebringes idag, vil det være rettest her at standse.

Ved Skrivelse af Dags Dato fra Indenrigsministeren er modtaget Meddelelse om, at Ministeren agter her i Thinget at fremsætte Forslag til Lov om en Jernbane fra Denise til Bogense“.

Ved Skrivelse af Dags Dato fra Justitsministeren er modtaget Meddelelse om, at Ministeren i Landstinget har fremsat et Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen“.